

סדר
בית חיינו

סדר בית חיינו

פרקי תהילים שאומרים בבמית הקברות
ומשניות ליום השנה

נערך ונסדר לדפוס
ע"י נ. ש. פריימן
טל. 0527627112

לעילוי נשמות

הורינו היקרים

אבינו

הר"ר חיים בן החבר ישראל מאיר זצ"ל

נלב"ע בשם טוב ובשיבה טובה

ביום כח לחדש תשרי תשע"ה

אמנו

מרת בתיה בת ר' אליהו הכהן מונק ע"ה

נלב"ע בשם טוב ובשיבה טובה

ביום יב לחדש טבת תשע"ז

תהא נשמתם צרורה בצרור החיים

סדר התפילות והלימוד ליאר צייט

הרואה בית הקברות אחת לשלושים יום מברך ברכה 12

ברוך אתה אֱדֹנֵי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יֵצֵר
אֶתְכֶם בְּדִין וְזֶן אֶתְכֶם בְּדִין וְכֻלְכַּל אֶתְכֶם
בְּדִין וְהַמִּית אֶתְכֶם בְּדִין וַיּוֹדַע מִסְפָּר כָּלְכֶם בְּדִין
וְהוּא עֲתִיד לְהַחְיֹתְכֶם וְלִקְיֵם אֶתְכֶם בְּדִין בָּרוּךְ אַתָּה
אֱדֹנֵי מַחְיָה הַמַּתִּים

אתה גבור לעולם אֱדֹנֵי מַחְיָה מַתִּים אַתָּה רַב
לְהוֹשִׁיעַ

משיב הרוח ומוריד הגשם

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחְיָה מַתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקִים
אֲמוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה
לָךְ מֶלֶךְ מַמְיָת וּמַחְיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה וְנֶאֱמַן אַתָּה
לְהַחְיֹת מַתִּים

ונוהגים לומר מזמורי תהילים אלו:

פרק ל"ג

"רִנְנוּ צְדִיקִים בְּאֲדֹנֵי לִישְׁרִים נְאוּה תְהִלָּה: הוֹדוּ
לְאֲדֹנֵי בְּכִנּוֹר בְּנִבְל עֲשׂוֹר זְמִרוֹ לֹ: שִׁירוּ לוֹ
שִׁיר חֲדָשׁ הֵיטִיבוֹ גֵּן בְּתִרוּעָה: כִּי יֵשֶׁר דְּבַר אֲדֹנֵי
וְכָל מַעֲשָׂהוּ בְּאֲמוֹנָה: אֲהַב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד אֲדֹנֵי
מְלָאָה הָאָרֶץ: בְּדַבַּר אֲדֹנֵי שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּי כָל

צָבָאִם: כָּנֶס כְּנֶד מִי הָיָם נָתַן בְּאוֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת:
 יִירָאוּ מֵאֲדָנִי כָּל הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יִגּוּרוּ כָּל יֹשְׁבֵי תֵּבֶל:
 כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמַד: אֲדָנִי הַפִּיר עֲצַת
 גּוֹיִם הֵנִיא מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים: עֲצַת אֲדָנִי לְעוֹלָם תַּעֲמֹד
 מַחֲשָׁבוֹת לְבוֹ לְדֹר וָדֹר: אֲשֶׁרִי הַגּוֹי אֲשֶׁר אֲדָנִי
 אֱלֹהָיו הָעַם בָּחַר לְנַחֲלָה לּוֹ: מִשְׁמַיִם הִבִּיט אֲדָנִי
 רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם: מִמֶּכּוֹן שְׁבֹתוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל כָּל
 יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: הֵיכָר יַחַד לָבָם הַמִּבִּין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם:
 אִין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרַב חֵיל גִּבּוֹר לֹא יִנָּצַל בְּרַב כֹּחַ:
 שֹׁקֵר הַסּוֹס לְתִשׁוּעָה וּבְרַב חֵיל לֹא יִמָּלֵט: הִנֵּה עֵין
 אֲדָנִי אֶל יִרְאָיו לְמִיחָלִים לְחֹסְדוֹ: לְהַצִּיל מִמּוֹת נַפְשָׁם
 וּלְחִיּוֹתָם בְּרָעַב: נַפְשֵׁנוּ חֲכָתָה לְאֲדָנִי עֲזָרְנוּ
 וּמִגִּנָּנוּ הוּא: כִּי בּוֹ יִשְׁמַח לִבֵּנוּ כִּי בִשְׁם
 קִדְשׁוֹ בְּטַחֲנוּ: יְהִי חֲסִדְךָ אֲדָנִי עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ
 לְךָ”

פרק ט"ז:

”מִכְתָּם לְדוֹד שְׁמֵרְנִי אֵל כִּי חֲסִיתִי בְךָ: אִמְרַתְּ לְאֲדָנִי
 אֲדָנִי אַתָּה טוֹבָתִי בֵּל עָלֶיךָ: לְקֹדוֹשִׁים אֲשֶׁר
 בְּאָרֶץ הַמָּה וְאֲדִירִי כָּל חֲפָצִי בָם: יִרְבוּ עֲצָבוֹתָם אַחֵר
 מִהָרֹו בֵּל אֲסִיךְ נִסְכֵּיהֶם מִדָּם וּבֵל אֶשָּׂא אֶת שְׁמוֹתָם
 עַל שְׁפָתַי: אֲדָנִי מִנֵּת חֶלְקִי וְכוֹסִי אַתָּה תוֹמִיךָ גּוֹרְלִי:
 חֲבָלִים נָפְלוּ לִי בְּנַעֲמִים אֵף נִחַלְתָּ שְׁפָרָה עָלַי: אֲבָרְךָ
 אֶת אֲדָנִי אֲשֶׁר יַעֲצָנִי אֵף לֵילוֹת יִסְרוּנִי כְלִיוֹתַי:

שׁוֹיִתִּי אֲדֹנִי לְגִגְדִּי תָמִיד כִּי מִימִינִי בֶל אֲמוּט: לָכֵן
שָׁמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי אַף בְּשָׂרִי יִשְׁכֹּן לְבִטָּח: כִּי לֹא
תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשָׂאוֹל לֹא תִתֵּן חֲסִידְךָ לְרָאוֹת שְׂחָת:
תּוֹדִיעֵנִי אֶרֶח חַיִּים שְׁבַע שְׁמַחֹת אֶת פָּנֶיךָ נַעֲמֹת
בְּיָמֶיךָ נִצַּח".

פרק י"ז:

"תִּפְלֶה לְדוֹד שְׁמַעָה אֲדֹנִי צָדֵק הַקְּשִׁיבָה רְנָתִי
הֶאֱזִינָה תִּפְלִתִּי בִּלֹּא שִׁפְתֵי מְרֻמָּה: מִלִּפְנֵיךָ
מִשְׁפָּטִי יֵצֵא עֵינֶיךָ תַּחֲזִינָה מִיִּשְׂרָאֵל: בַּחֲנֹת לְבִי פָקְדָת
לִילָה צָרַפְתָּנִי בֶל תִּמְצָא זִמָּתִי בֶל יַעֲבֹר פִּי: לַפְעֻלֹת
אָדָם בְּדִבֶּר שִׁפְתֶּיךָ אֲנִי שִׁמְרָתִי אֲרַחֹת פְּרִיץ: תִּמְדָּ
אֲשֶׁרִי בְּמַעֲגָלוֹתֶיךָ בֶל נִמוּטוֹ פַּעַמִּי: אֲנִי קָרָאתֶיךָ כִּי
תַעֲנֵנִי אֵל הֵט אָזְנוֹךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי: הִפְלָה חֲסִידְךָ
מוֹשִׁיעַ חוֹסִים מִמֶּתְקוֹמֵמִים בְּיָמֶיךָ: שִׁמְרָנִי כְּאִישׁוֹן
בֵּת עֵין בָּצֵל כְּנֶפֶיךָ תִּסְתִּירֵנִי: מִפְּנֵי רָשָׁעִים זֶה שְׁדוֹנִי
אִיבִי בְּנַפֶּשׁ יִקִּיפוּ עָלַי: חֲלַבְמוֹ סָגְרוּ פִּימוֹ דִּבְרוּ
בְּגִאוֹת: אֲשֶׁרִינוּ עָתָה סִבְּבוּנוּ עֵינֵיהֶם יִשִּׁיתוּ לְנֻטוֹת
בָּאָרֶץ: דְּמִינוּ כְּאֶרֶיָה יִכְסוּף לְטָרֵף וְכַכְּפִיר יֵשֵׁב
בְּמִסְתָּרִים: קוֹמָה אֲדֹנִי קְדָמָה פָּנָיו הִכְרִיעָהוּ פִּלְטָה
נַפְשִׁי מִרָשָׁע חֲרָבְךָ: מִמָּתִים יָדְךָ אֲדֹנִי מִמָּתִים מַחֲלֹד
חֲלָקֶם בַּחַיִּים וְצַפּוֹנְךָ תִּמְלֵא בְטָנָם יִשְׁבְּעוּ בָנִים
וְהִנִּיחוּ יִתְרָם לַעֲוֹלָלֵיהֶם: אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחֱזָה פָנֶיךָ
אֲשַׁבְּעָה בְּהִקִּיץ תִּמוֹנְתְךָ"

פרק צ"א:

"יֵשֵׁב בְּסֵתֶר עֲלִיוֹן בְּצֶל שְׁדֵי יִתְלוֹנֵן: אָמַר לְאֹדְנִי
מַחְסִי וּמִצּוֹדֹתַי אֱלֹהֵי אֲבֹטָח בּוֹ: כִּי הוּא יִצְלִלְךָ
מִפֶּחַ יְקוֹשׁ מִדְּבַר הַוּוֹת: בְּאַבְרָתוֹ יִסֹּף לָךְ וְתַחַת
כְּנָפָיו תִּחְסֶה צָנָה וְסִחְרָה אֲמָתוֹ: לֹא תִירָא מִפֶּחַד
לִילָה מִחֵץ יַעוֹף יוֹמָם: מִדְּבַר בָּאֶפֶל יִהְלֶךְ מִקְטָב
יִשׁוּד צְהָרִים: יִפֹּל מִצִּדָּה אֶלֶף וּרְבָבָה מִיְמִינֶה אֵלֶיךָ
לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֹט וּשְׁלֹמֹת רַשָּׁעִים תִּרְאֶה:
כִּי אַתָּה אֹדְנִי מַחְסִי עֲלִיוֹן שְׁמַת מְעוֹנָה: לֹא תֵאָנֶה
אֵלֶיךָ רָעָה וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶךָ: כִּי מִלְּאָכְיוֹ יִצְוֶה
לָךְ לְשֹׁמְרֶךָ בְּכָל דַּרְכֶיךָ: עַל כַּפִּים יִשְׁאוּנֶה פֶּן תִּגָּף
בְּאֶבֶן רִגְלֶךָ: עַל שַׁחַל וּפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמָס כְּפִיר
וְתַנִּין: כִּי בִי חָשַׁק וְאַפְלִטָהוּ אֲשַׁגְּבֶהוּ כִּי יִדַּע שָׁמַי:
יִקְרָאֵנִי וְאַעֲנֶהוּ עֲמוֹ אֲנֹכִי בְּצָרָה אֲחַלְצֶהוּ וְאֲכַבְּדֶהוּ:
אֶרְךָ יָמִים אֲשַׁבִּיעֶהוּ וְאַרְאֶהוּ בִּישׁוּעָתִי". אורח וגו'

פרק ק"ד:

"בְּרָכִי נַפְשִׁי אֶת אֹדְנִי אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מְאֹד הוֹד
וְהִדָּר לְבָשֶׁת: עֹטָה אֹר כְּשִׁלְמָה נוֹטָה שָׁמַיִם
כִּירִיעָה: הַמְקָרָה בַּמִּים עֲלִיוֹתָיו הַשָּׁם עֲבִים רְכוּבוֹ
הַמְהִלָּךְ עַל כְּנָפֵי רוּחַ: עֹשֶׂה מִלְּאָכְיוֹ רוּחוֹת מְשֻׁרְתָיו
אֵשׁ לֵהֵט: יֹסֵד אֶרֶץ עַל מְכוּנִיָּה בַּל תִּמוּט עוֹלָם וָעֵד:
תַּהוֹם כְּלָבוּשׁ כְּפִסִּיתוֹ עַל הָרִים יַעֲמָדוּ מַיִם: מִן
גְּעֻרָתָהּ יִנוֹסוּן מִן קוֹל רַעְמָהּ יִחְפְּזוּן: יַעֲלוּ הָרִים יִרְדּוּ

בְּקִעוֹת אֶל מְקוֹם זֶה יִסְדֹּת לָהֶם: גְּבוּל שְׁמֹת בַּל
יַעֲבֹרוּן בַּל יִשְׁבוּן לְכִסּוֹת הָאָרֶץ: הַמְשִׁלַּח מַעֲיָנִים
בִּנְחָלִים בֵּין הָרִים יִהְלֹכוּן: יִשְׁקוּ כָּל חֵיתוֹ שְׂדֵי
יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צִמָּאִם: עָלֵיהֶם עוֹף הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוּן
מִבֵּין עֲפָאִים יִתְּנוּ קוֹל: מִשְׁקָה הָרִים מַעֲלִיּוֹתָיו מִפְּרִי
מַעֲשֵׂיָהּ תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ: מִצְמִיחַ חֲצִיר לְבִהמָה וְעֹשֶׁב
לְעִבְדַת הָאָדָם לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ: וַיֵּן יִשְׁמַח
לֵבב אָנוּשׁ לְהַצְהִיל פָּנִים מִשְׁמָן וּלְחֶם לֵבב אָנוּשׁ
יִסְעֵד: יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי אֲדָנִי אֲרֹזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע: אֲשֶׁר
שֵׁם צִפְרִים יִקְנְנוּ חֲסִידָה בְּרוּשִׁים בֵּיתָה: הָרִים
הַגְּבֹהִים לִיעֲלִים סֹלְעִים מַחֲסֶה לְשֹׁפְנִים: עֲשֵׂה יָרַח
לְמוֹעֲדִים שֶׁמֶשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ: תִּשֶּׁת חֹשֶׁךְ וַיְהִי לַיְלָה
בוֹ תִרְמַשׁ כָּל חֵיתוֹ יַעַר: הַכְּפִירִים שְׂאֲגִים לְטָרֶף
וּלְבִקֵּשׁ מֵאֵל אֲכָלָם: תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֵאֲסֹפּוֹן וְאֵל
מַעֲוֹנָתָם יִרְבְּצוּן: יֵצֵא אָדָם לַפַּעֲלוֹ וּלְעִבְדָּתוֹ עֲדֵי
עָרֹב: מָה רַבּוּ מַעֲשֵׂיָהּ אֲדָנִי כָּלָם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ
מְלָאָה הָאָרֶץ קִנְיָנָה: זֶה הֵימָּה גְדוֹל וְרַחֲב יָדַיִם שֵׁם
רַמֵּשׁ וַאֲיֵן מִסְפַּר חַיּוֹת קְטָנוֹת עִם גְּדִלוֹת: שֵׁם אֲנִיּוֹת
יִהְלֹכוּן לוֹיִתָּן זֶה יִצְרֹת לְשֹׁחַק בּוֹ: כָּלָם אֵלֶיָּהּ יִשְׁבְּרוּן
לְתֵת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: תִּתֵּן לָהֶם יִלְקֻטוֹן תִּפְתַּח יָדָהּ
יִשְׁבְּעוּן טוֹב: תִּסְתִּיר פָּנֶיהָ יִבְהִלּוּן תִּסַּף רוּחָם יִגְוֹעוּן
וְאֵל עֲפָרָם יִשׁוּבוּן: תִּשְׁלַח רוּחָהּ יִבְרָאוּן וּתַחֲדֹשׁ פָּנֶי
אֲדָמָה: יְהִי כְבוֹד אֲדָנִי לְעוֹלָם יִשְׁמַח אֲדָנִי בַּמַּעֲשִׂיוֹ:
הַמְבִּיט לָאָרֶץ וְתִרְעַד יִגַּע בַּהָרִים וַיַּעֲשֵׂנוּ: אֲשִׁירָה

לְאֲדָנִי בַחַי אֲזַמְרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדִי: יַעֲרֹב עָלָיו שִׁיחִי
אֲנֹכִי אֶשְׁמַח בְּאֲדָנִי: יִתְּמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ וְרָשָׁעִים
עוֹד אֵינָם בִּרְכִי נַפְשִׁי אֶת אֲדָנִי הִלְלוּ יְהוָה.

פרק ק"ל:

"שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְקִים קִרְאתֶיךָ אֲדָנִי: אֲדָנִי
שְׁמָעָה בְּקוֹלִי תִהְיֶינָה אֲזִנֶּיךָ קִשְׁבוֹת לְקוֹל
תַּחֲנוּנִי: אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְהוָה אֲדָנִי מִי יַעֲמֹד: כִּי עָמָד
הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּזְרָא: קוִיִּתִּי אֲדָנִי קִוְּתָה נַפְשִׁי
וְלִדְבָרוֹ הוֹחֵלְתִּי: נַפְשִׁי לְאֲדָנִי מִשְׁמָרִים לְבָקֶר
שְׁמָרִים לְבָקֶר: יַחַל יִשְׂרָאֵל אֶל אֲדָנִי כִּי עִם אֲדָנִי
הַחֲסֵד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְדוּת: וְהוּא יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל
מִכָּל עֲוֹנֹתָיו".

אחר כך אומרים אותיות שמו/ה הפרטי של המנוח/ה לפי
הקטעים מתוך מזמור קי"ט:

אבא זצ"ל

נז חֲלָקִי יְהוָה אִמְרָתִי לִשְׁמֹר דְּבָרֶיךָ.
נח חֲלִיתִי פָנֶיךָ בְּכָל-לֵב חֲנֻנִי,
כְּאִמְרָתְךָ. נט חֲשַׁבְתִּי דַרְכִּי וְאָשִׁיבָה רַגְלִי, אֶל-עֲדוֹתֶיךָ.
ס חֲשַׁתִּי, וְלֹא הִתְמַהֲמַהְתִּי לִשְׁמֹר, מִצְוֹתֶיךָ.
סא חֲבָלֵי רָשָׁעִים עוֹדְנִי; תוֹרָתְךָ, לֹא שָׁכַחְתִּי.
סב חֲצוֹת-לַיְלָה אֶקוּם, לְהוֹדוֹת לָךְ עַל, מִשְׁפָּטִי צְדָקָה.
סג חֲבֵר אָנִי, לְכָל-אֲשֶׁר יִרְאוּךָ וּלְשֹׁמְרֵי, פְּקוּדֶיךָ.

סד חסדך יהוה, מלאה הארץ חקך למדני.

עג ידיך עשונני, ויכוננוני הבינני, ואלמדה מצותיך.
 עד יראיך, יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי.
 עה ידעתי יהוה, כי צדק משפטיך ואמונה, עניתני.
 עו יהי-נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך.
 עז יבאוני רחמיך ואחיה פי-תורתך, שעשעי.
 עח יבשו זדים, כי-שקר עותוני אני, אשיח בפקודיך.
 עט ישובו לי יראיך וידעו וידעי, עדתך.
 פ יהי-לבי תמים בחקך למען, לא אבוש.

עג ידיך עשונני, ויכוננוני הבינני, ואלמדה מצותיך.
 עד יראיך, יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי.
 עה ידעתי יהוה, כי צדק משפטיך ואמונה, עניתני.
 עו יהי-נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך.
 עז יבאוני רחמיך ואחיה פי-תורתך, שעשעי.
 עח יבשו זדים, כי-שקר עותוני אני, אשיח בפקודיך.
 עט ישובו לי יראיך וידעו וידעי, עדתך.
 פ יהי-לבי תמים בחקך למען, לא אבוש.

צו מה-אהבתי תורתך כל-היום, היא שיחתני.
 צח מאיבי, תחכמני מצותך כי לעולם
 היא-לי.

צט מכל-מלמדי השכלתי כי עדותיך, שיחה לי.

ק מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתני.
 קא מכל-ארח רע, כלאתי רגלי למען, אשמר דברך.
 קב ממשפטיך לא-סרתני כי-אתה, הורתני.
 קג מה-נמלצו לחכי, אמרתך מדבש לפי.
 קד מפקודיך אתבונן על כן, שנאתי כל-ארח שקר.

אמא ע"ה

ט במה יזכה-נער, את-ארחו לשמר, כדברך.
 י בכל-לבי דרשתיך; אל-תשגני,
 ממצותיך. יא בלבי, צפנתי אמרתך למען, לא אחטא-לך.
 יב ברוך אתה יהוה למדני חקיך.
 יג בשפתי ספרתי כל, ממשפטי-פיך.
 יד בדרך עדותיך ששתי כעל כל-הון.
 טו בפקודיך אשיחה ואביטה, ארחתיך.
 טז בחקתיך אשתעשע לא אשכח דברך.

קסט תקרב רנתי לפניך יהוה כדברך הבינני.
 קע תבוא תחננתי לפניך כאמרתך, הצילני.
 קעא תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך.
 קעב תען לשוני, אמרתך כי כל-מצותיך צדק.
 קעג תהי-ידך לעזרני כי פקודיך בחרתי.
 קעד תאבתי לישועתך יהוה ותורתך, שעשעי.
 קעה תחי-נפשי, ותהללך ומשפטך יעזרני.
 קעז תעיתי כשה אבד, בקש עבדך

כִּי מִצּוֹתַיָּךְ, לֹא שָׁכַחְתִּי.

עַג יְדִידְךָ עָשׂוֹנִי, וַיְכַוְנֵנִי הַבִּינִנִּי, וְאֶלְמְדָה מִצּוֹתַיָּךְ.
עַד יִרְאֶיךָ, יִרְאוּנִי וַיִּשְׁמְחוּכִי לְדַבְּרֶךָ יַחְלָתִי.
עַה יִדְעָתִי יְהוָה, כִּי-צִדֵּק מִשְׁפָּטֶיךָ וְאִמּוּנָה, עֲנִיתָנִי.
עו יְהִי-נָא חֶסֶדְךָ לְנַחֲמֵנִי כְּאִמְרָתְךָ לְעַבְדְּךָ.
עז יִבְאוּנִי רַחֲמֶיךָ וְאַחִיָּה כִּי-תוֹרָתְךָ, שָׁעֲשָׁעִי.
עח יִבְשׂוּ זַדִּים, כִּי-שָׁקַר עֲוֹתוֹנִי אָנִי, אֲשִׁיחַ בִּפְקוּדֶיךָ.
עט יִשׁוּבוּ לִי יִרְאֶיךָ וַיִּדְעוּ (וַיִּדְעִי), עֲדוֹתַיָּךְ.
פ יְהִי-לְבִי תָמִים בַּחֲקֶיךָ לְמַעַן, לֹא אֲבוֹשׁ.

לג הוֹרֵנִי יְהוָה, דֶּרֶךְ חֲקֶיךָ וְאַצְרָנָה עֲקֵב.
לד הַבִּינִנִּי, וְאַצְרָה תוֹרָתְךָ וְאֶשְׁמְרָנָה
בְּכָל-לֵב. לֹה הִדְרִיכֵנִי, בְּנֹתִיב מִצּוֹתַיָּךְ כִּי-בוֹ חִפְצָתִי.
לו הֵט-לְבִי, אֶל-עֲדוֹתַיָּךְ וְאֶל אֶל-בָּצַע.
לז הֶעֱבֵר עֵינִי, מִרְאוֹת שְׂוֹא בְּדֶרֶכְךָ חֲיִנִּי.
לח הָקֵם לְעַבְדְּךָ, אִמְרָתְךָ אֲשֶׁר, לִירְאָתְךָ.
לט הֶעֱבֵר חֲרָפְתִּי, אֲשֶׁר יִגְרָתִי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים.
מ הִנֵּה, תִּאֲבָתִי לְפָקְדֶיךָ בְּצִדְקָתְךָ חֲיִנִּי.

תהילים פרק קיט אותיות נשמה

נֶר לְרַגְלִי דְּבָרְךָ וְאוֹר לְנִתְיָבְתִּי:
נִשְׁבַּעְתִּי וְאַקְיָמָה לְשֹׁמֵר מִשְׁפָּטִי צִדְקָה:
נַעֲנִיתִי עַד מָאֵד יְהוָה חֲיִנִּי כְּדִבְרְךָ:

נְדָבוֹת פִּי רָצָה נָא יְהוָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמַדְנִי:
נִפְשִׁי בְכָפִי תָמִיד וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי:
נִתְּנוּ רְשָׁעִים פֶּחַ לִי וּמִפְקוּדֶיךָ לֹא תַעֲיִתִי:
נִחַלְתִּי עֲדוּתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי שִׁשׁוֹן לְבִי הֵמָּה:
נָטִיתִי לְבִי לַעֲשׂוֹת חֻקֶּיךָ לְעוֹלָם עֲקֹב:

שָׁרִים רָדְפוּנִי חֲנָם וּמִדְבָּרְךָ פָּחַד לְבִי:
שֵׁשׁ אֲנֹכִי עַל אִמְרָתְךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רַב:
שָׁקֵר שָׁנֵאתִי וְאֶתְעִבָּה תוֹרָתְךָ אֶהְבֵּתִי:
שִׁבַּע בָּיֹם הִלַּלְתִּיךָ עַל מִשְׁפָּטֶי צְדָקָה:
שָׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאִין לְמוֹ מְכֻשׁוֹל:
שִׁבְרָתִי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וּמִצּוֹתֶיךָ עֲשִׂיתִי:
שִׁמְרָה נִפְשִׁי עֲדוּתֶיךָ וְאַהֲבָם מֵאֵד:
שִׁמְרָתִי פְקוּדֶיךָ וְעֲדוּתֶיךָ כִּי כָל דֶּרֶכִּי נִגְדָּה:

מָה אֶהְבֵּתִי תוֹרָתְךָ כָּל הַיּוֹם הִיא שִׁיחָתִי:
מֵאִיבֵי תַחֲכַמְנִי מִצּוֹתְךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי:
מִכָּל מַלְמָדִי הִשְׁכַּלְתִּי כִּי עֲדוּתֶיךָ שִׁיחָה לִי:
מִזְקָנִים אֶתְבוֹנֵן כִּי פְקוּדֶיךָ נִצָּרְתִּי:
מִכָּל אֶרֶח רָע כָּלֵאתִי רַגְלִי לְמַעַן אֲשַׁמֵּר דְּבָרְךָ:
מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא סָרְתִּי כִּי אַתָּה הוֹרַתְנִי:
מָה נִמְלָצוּ לְחַפִּי אִמְרָתְךָ מִדְּבַשׁ לִפִּי:
מִפְקוּדֶיךָ אֶתְבוֹנֵן עַל כֵּן שָׁנֵאתִי כָּל אֶרֶח שָׁקֵר:

הוֹרֵנִי יְהוָה דֶּרֶךְ חֻקֶּיךָ וְאַצְרֶנָּה עֶקֶב:
הִבִּינֵנִי וְאַצְרֶה תוֹרֹתֶךָ וְאַשְׁמְרֶנָּה בְּכָל לֵב:
הִדְרִיכֵנִי בִּנְתִיב מִצֻּתֶיךָ כִּי בּוֹ חִפְצָתִי:
הֵט לִבִּי אֶל עֲדוּתֶיךָ וְאֵל אֵל בְּצַע:
הַעֲבֵר עֵינַי מֵרְאוֹת שׁוֹא בְּדַרְכְּךָ חֵינִי:
הֶקֶם לַעֲבֹדְךָ אִמְרָתְךָ אֲשֶׁר לִירְאָתְךָ:
הַעֲבֵר חֲרָפְתִּי אֲשֶׁר יִגְרָתִּי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים:
הִנֵּה תֹאבָתִי לִפְקֻדֶיךָ בְּצִדְקָתְךָ חֵינִי:

תפלה על הנפטר לומר אחר הלימוד

אָנָּה יְיָ מֵלֵא רַחֲמִים, אֲשֶׁר בִּידְךָ נִפְשׁ כָּל חַי וְרוּחַ
כָּל בָּשָׂר אִישׁ, יִהְיוּ נָא לְרָצוֹן לִפְנֵיךָ תוֹרַתְנוּ
וּתְפִלָּתְנוּ (ליחיד תוֹרָתִי וּתְפִלָּתִי) בַּעֲבוּר נִשְׁמַת (פב"פ)
וּגְמוּל נָא עֲמָהּ בַּחֲסִדְךָ הַגָּדוֹל לַפְתּוֹחַ לָהּ שְׁעָרֵי
רַחֲמִים וְחֶסֶד וְשְׁעָרֵי גֶן עֵדֶן וּתְקַבֵּל אוֹתָהּ בְּאַהֲבָה
וּבְחֶבֶד וּשְׁלַח לָהּ מִלְּאֲכִיךָ הַקְדוּשִׁים וְהַטְהוּרִים
לְהוֹלִיכָהּ וּלְהוֹשִׁיבָהּ תַּחַת עֵץ הַחַיִּים אֶצֶל נִשְׁמוֹת
הַצְּדִיקִים וְהַצְּדִיקָנוֹת חֲסִידִים וְחֲסִידוֹת לַהֲנוּת מִזִּי
שְׂכִינָתְךָ לְהַשְׁבִּיעָהּ מִטּוֹבְךָ הַצָּפוֹן לַצְּדִיקִים, וְהַגּוֹף
יָנוּחַ בְּקֶבֶר בְּמִנוּחָה נְכוֹנָה בַּחֲדוּהָ וּבְשִׁמְחָה וְשְׁלוֹם
כְּדַכְתִּיב יָבֵא שְׁלוֹם יָנוּחוֹ עַל מִשְׁכַּבְתָּם הוֹלֵךְ נְכוּחוֹ,
וְכַתִּיב יַעֲלֶזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכַּבְתָּם,
וְכַתִּיב אִם תִּשְׁכַּב לֹא תִפְחַד וְשִׁכְבַּת וְעֶרְבָה שְׁנָתְךָ.

אבא זצ"ל

וְתִשְׁמֹר אוֹתוֹ מִחֲבוּט הַקֶּבֶר וּמִרְמָה וְתוֹלָעָה, וְתִסְלַח
וְתִמְחֹל לוֹ עַל כָּל פְּשָׁעָיו, כִּי אָדָם אֵין
צָדִיק בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יַחֲטָא, וְזִכּוֹר לוֹ
זְכוֹתָיו וְצַדִּיקוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה, וְתִשְׁפִּיעַ לוֹ מִנְשָׁמְתוֹ
לְדַשֵּׁן עֲצָמוֹתָיו בְּקֶבֶר מְרֵב טוֹב הַצָּפוֹן לְצַדִּיקִים,
דְּכָתִיב מָה רַב טוֹבָךְ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִירְאִיךָ, וְכָתִיב
שֹׁמֵר כָּל עֲצָמוֹתָיו אַחַת מֵהֶנָּה לֹא נִשְׁבְּרָה, וְיִשְׁכּוֹן
בְּטַח בְּדָד וְשֹׁאֵנָן מִפֶּחַד רָעָה, וְאֵל יִרְאֶה פָּנָי גִּיהֶנָּם,
וְנִשְׁמָתוֹ תִּהְיֶה צְרוּרָה בְּצִרוֹר הַחַיִּים, וְלִהְיוֹתוֹ
בְּתַחֲתֵית הַמֵּתִים עִם כָּל מֵתֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים,
אָמֵן:

אמא ע"ה

וְתִשְׁמֹר אוֹתָהּ מִחֲבוּט הַקֶּבֶר וּמִרְמָה וְתוֹלָעָה,
וְתִסְלַח וְתִמְחֹל לָהּ עַל כָּל פְּשָׁעֶיהָ, כִּי
אָדָם אֵין צָדִיק בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יַחֲטָא,
וְזִכּוֹר לָהּ זְכוֹתֶיהָ וְצַדִּיקוֹתֶיהָ אֲשֶׁר עָשָׂתָה, וְתִשְׁפִּיעַ
לָהּ מִנְשָׁמְתָהּ לְדַשֵּׁן עֲצָמוֹתֶיהָ בְּקֶבֶר מְרֵב טוֹב הַצָּפוֹן
לְצַדִּיקִים, דְּכָתִיב מָה רַב טוֹבָךְ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִירְאִיךָ,
וְכָתִיב שֹׁמֵר כָּל עֲצָמוֹתָיו אַחַת מֵהֶנָּה לֹא נִשְׁבְּרָה,
וְתִשְׁכּוֹן בְּטַח בְּדָד וְשֹׁאֵנָן מִפֶּחַד רָעָה, וְאֵל תִּרְאֶה פָּנָי
גִּיהֶנָּם, וְנִשְׁמָתָהּ תִּהְיֶה צְרוּרָה בְּצִרוֹר הַחַיִּים,
וְלִהְיוֹתָהּ בְּתַחֲתֵית הַמֵּתִים עִם כָּל מֵתֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּרַחֲמִים, אָמֵן:

אבא זצ"ל

אַל מְלֵא רַחֲמִים שׁוֹכֵן בְּמְרוֹמִים, הַמָּצֵא מְנוּחָה נְכוֹנָה
עַל כְּנָפֵי הַשְּׂכִינָה בְּמַעְלֹת קְדוּשִׁים וְטְהוֹרִים
כְּזוֹהַר הָרָקִיעַ מְזַהְרִים אֶת נִשְׁמַת א"מ חַיִּים בֶּן
יִשְׂרָאֵל מֵאִיר שֶׁהֵלֵךְ לְעוֹלָמוֹ בְּעֶבּוֹר שְׁאֲנוֹ נוֹדְבִים
צָדָקָה בְּעַד הַזִּכְרָת נִשְׁמָתוֹ. בְּגֵן עֵדֶן תִּהְיֶה מְנוּחָתוֹ.
לֵכֵן בְּעַל הַרְחָמִים יִסְתִּירָהוּ בְּסִתָּר כְּנָפָיו לְעוֹלָמִים,
וַיִּצְרֹר בְּצִרּוֹר הַחַיִּים אֶת נִשְׁמָתוֹ. ייִ הוּא נִחְלָתוֹ
וַיְנוּחַ בְּשָׁלוֹם עַל מִשְׁכְּבוֹ, וְנֹאמַר אָמֵן:

אמא ע"ה

אַל מְלֵא רַחֲמִים שׁוֹכֵן בְּמְרוֹמִים, הַמָּצֵא מְנוּחָה נְכוֹנָה
עַל כְּנָפֵי הַשְּׂכִינָה בְּמַעְלֹת קְדוּשִׁים וְטְהוֹרִים
כְּזוֹהַר הָרָקִיעַ מְזַהְרִים אֶת נִשְׁמַת א"מ בְּתִיהַ בַּת
אֲלִיהֶו שֶׁהִלְכָה לְעוֹלָמָהּ, בְּעֶבּוֹר שְׁאֲנוֹ נוֹדְבִים
צָדָקָה בְּעַד הַזִּכְרָת נִשְׁמָתָהּ, בְּגֵן עֵדֶן תִּהְיֶה מְנוּחָתָה.
לֵכֵן בְּעַל הַרְחָמִים יִסְתִּירָהּ בְּסִתָּר כְּנָפָיו לְעוֹלָמִים,
וַיִּצְרֹר בְּצִרּוֹר הַחַיִּים אֶת נִשְׁמָתָהּ ייִ הוּא נִחְלָתָהּ,
וַתְּנוּחַ בְּשָׁלוֹם עַל מִשְׁכְּבָהּ וְנֹאמַר אָמֵן:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא

בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא, כְּרַעוּתָהּ. וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ,
בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמִיכוּן וּבְחַיִּי דְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל,
בְּעִגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן
יְהֵא שְׁמִיהַ רַבָּא מְבָרַךְ, לְעָלָם וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא.

יִתְבָּרֵךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֶר, וַיִּתְרוֹמֶם,
וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדֵּר, וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלֵּל, שְׁמֵה
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְעֵלָּא מִן-כָּל-בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבַּחְתָּא
וְנַחֲמִיתָא, דְּאִמְרִין בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן
עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ,
וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן

יש נוהגים להניח על הקבר אבן משום כבוד הנפטר.
ביציאה מבית הקברות נוהגים ליטול ידיים 3 פעמים על
כל יד לסירוגין.

לימוד משניות לפי אותיות שם הנפטר

אבא זצ"ל

מסכת שבת פרק כב

(א) חֲבִית שֶׁנִּשְׁפְּרָה, מְצִילִין הִימָנָה מִזֶּזֶן שֶׁלֹּשׁ
סְעָדוֹת, וְאוֹמֵר לְאַחֲרֵיהֶם, בָּאוּ וְהִצִּילוּ
לָכֶם, וּבִלְבָד שֶׁלֹּא יִסְפְּגוּ. אֵין סוֹחֲטִין אֶת הַפְּרוֹת
לְהוֹצִיא מִהֶן מִשְׁקִין, וְאִם יֵצְאוּ מִעֲצָמָן, אֲסוּרִין. רַבִּי
יְהוּדָה אוֹמֵר, אִם לֹאכְלִין, הִיוֹצֵא מִהֶן מִתָּר, וְאִם
לְמִשְׁקִין, הִיוֹצֵא מִהֶן אֲסוּר. חֲלוֹת דָּבֵשׁ שֶׁרָסַק מִעֲרֵב
שֶׁבֶת וַיֵּצְאוּ מִעֲצָמָן, אֲסוּרִין. וְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר מֵתִיר:

(ב) כל שבא בחמין מערב שבת, שורין אותו בחמין בשבת, וכל שלא בא בחמין מערב שבת, מדיחין אותו בחמין בשבת, חוץ מן המליח הישן, ודגים מלוחים קטנים וקוליס האספנין, שהדחתן זו היא גמר מלאכתן:

(ג). שובר אדם את החבית לאכל הימנה גרוגרות, ובלבד שלא יתפון לעשות כלי. ואין נוקבים מגופה של חבית, דברי רבי יהודה. וחכמים מתירין. ולא יקבנה מצדה. ואם היתה נקובה, לא יתן עליה שעה, מפני שהוא ממרח. אמר רבי יהודה, מעשה בא לפני רבן יוחנן בן זכאי בערב, ואמר, חוששני לו מחטאת:

(ד) נותנין תבשיל לתוף הבור בשביל שיהא שמור, ואת המים היפים ברעים בשביל שיצנו, ואת הצונן בחמה בשביל שיחמו. מי שנשרו כליו בדרך במים, מהלך בהן ואינו חושש. הגיע לחצר החיצונה, שוטחן בחמה, אבל לא כנגד העם:

(ה) הרוחץ במי מערה ובמי טבריא ונסתפג, אפלו בעשר אלונטאות, לא יביאם בידו. אבל עשרה בני אדם מסתפגין באלונטית אחת פניהם ידיהם ורגליהם, ומביאין אותה בידן:

(ו) סכין וממשמשין בבני מעים, אבל לא מתעמלין ולא מתגרדין. אין יורדין לקורדימה, ואין עושין אפקטוזין, ואין מעצבין את הקטן, ואין מחזירין את השבר. מי שנפרקה ידו ורגלו, לא יטרפם בצונן, אבל רוחץ הוא כדרכו, ואם נטרפא

נתרפא:

מסכת ראש-השנה פרק ד

(א) יום טוב של ראש השנה שחל להיות בשבת, במקדש היו תוקעים, אבל לא במדינה. משחרב בית המקדש, התקין רבן יוחנן בן זכאי, שיהיו תוקעין בכל מקום שיש בו בית דין. אמר רבי אלעזר, לא התקין רבן יוחנן בן זכאי אלא ביבנה בלבד. אמרו לו, אחד יבנה ואחד כל מקום שיש בו בית דין:

(ב) ועוד זאת היתה ירושלים יתרה על יבנה, שכל עיר שהיא רואה ושומעת וקרובה ויכולה לבא, תוקעין. וביבנה לא היו תוקעין אלא בבית דין בלבד:

(ג) בראשונה היה הלולב נטל במקדש שבבצה, ובמדינה יום אחד. משחרב בית המקדש, התקין רבן יוחנן בן זכאי שיהא לולב נטל במדינה שבבצה זכר למקדש, ושיהא יום הנף כלו אסור:

(ד) בראשונה היו מקבלין עדות החדש כל היום. פעם אחת נשתהו העדים מלבא, ונתקלקלו הלויים בשיר. התקינו שלא יהו מקבלין אלא עד המנחה. ואם באו עדים מן המנחה ולמעלה, נוהגין אותו היום קדש ולמחר קדש. משחרב בית המקדש התקין רבן יוחנן בן זכאי, שיהו מקבלין עדות החדש כל היום. אמר רבי יהושע בן קרחה,

בֵּית דִּין בְּכָל מָקוֹם, שֶׁלֹּא יִהְיוּ הָעֵדִים הוֹלְכִין אֶלָּא לְמָקוֹם הַיּוֹעֵד

(ה) סֵדֶר בְּרָכוֹת, אוֹמֵר אָבוֹת וּגְבוּרוֹת וּקְדוּשַׁת הַשֵּׁם, וְכוּלֵּל מַלְכוּיּוֹת עֲמָהֶן, וְאֵינוֹ תוֹקֵעַ. קְדוּשַׁת הַיּוֹם, וְתוֹקֵעַ. זְכוּרוֹנוֹת, וְתוֹקֵעַ. שׁוֹפְרוֹת, וְתוֹקֵעַ. וְאוֹמֵר עֲבוּדָה וְהוֹדָאָה וּבִרְכַּת כֹּהֲנִים, דְּבָרֵי רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי. אָמַר לוֹ רַבִּי עֲקִיבָא, אִם אֵינוֹ תוֹקֵעַ לְמַלְכוּיּוֹת, לָמָּה הוּא מְזַכֵּיר. אֶלָּא אוֹמֵר אָבוֹת וּגְבוּרוֹת וּקְדוּשַׁת הַשֵּׁם, וְכוּלֵּל מַלְכוּיּוֹת עִם קְדוּשַׁת הַיּוֹם, וְתוֹקֵעַ. זְכוּרוֹנוֹת, וְתוֹקֵעַ. שׁוֹפְרוֹת, וְתוֹקֵעַ. וְאוֹמֵר עֲבוּדָה וְהוֹדָאָה וּבִרְכַּת כֹּהֲנִים:

(ו) אֵין פּוֹחֲתִין מַעֲשֶׂרָה מַלְכוּיּוֹת, מַעֲשֶׂרָה זְכוּרוֹנוֹת, מַעֲשֶׂרָה שׁוֹפְרוֹת. רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי אוֹמֵר, אִם אָמַר שֶׁלֹּשׁ שָׁלֹשׁ מִכְּלָן, יֵצֵא. אֵין מְזַכֵּרִין זְכוּרוֹת מַלְכוּת וְשׁוֹפֵר שֶׁל פְּרָעָנוֹת. מִתְחִיל בַּתּוֹרָה וּמְשַׁלִּים בִּנְבִיא. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, אִם הַשְּׁלִים בַּתּוֹרָה, יֵצֵא

(ז) הָעוֹבֵר לִפְנֵי הַתֵּבָה בַּיּוֹם טוֹב שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, הַשְּׁנִי מִתְקִיעַ. וּבִשְׁעַת הַהֶלֶל, רֹאשׁוֹן מִקְרָא אֶת הַהֶלֶל:

(ח) שׁוֹפֵר שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֵין מַעֲבִירִין עָלָיו אֶת הַתְּחוּם, וְאֵין מִפְּקָחִין עָלָיו אֶת הַגָּל, לֹא עוֹלִין בְּאֵילָן, וְלֹא רוֹכְבִין עַל גִּבִּי בַּהֶמָּה, וְלֹא שָׁטִין עַל פְּנֵי הַמַּיִם, וְאֵין חוֹתְכִין אוֹתוֹ בֵּין בְּדָבָר שֶׁהוּא מְשׁוּם שְׁבוּת, וּבֵין בְּדָבָר שֶׁהוּא מְשׁוּם לֹא תַעֲשֶׂה. אֲבָל אִם רָצָה לִתֵּן לְתוֹכוֹ מַיִם אוֹ יֵין, יִתֵּן. אֵין מַעֲכָבִין אֶת הַתֵּינוּקוֹת מִלְתִּקּוּעַ, אֲבָל מִתַּעֲסָקִין

עֲמָהֶן עַד שִׁילְמָדוֹ. וְהַמַּתְעֶסֶק, לֹא יֵצֵא, וְהַשּׁוֹמֵעַ מִן
הַמַּתְעֶסֶק, לֹא יֵצֵא:

(ט) סֹדֶר תְּקִיעוֹת, שָׁלֹשׁ, שֶׁל שָׁלֹשׁ שְׁלֹשׁ. שְׁעוֹר
תְּקִיעָה כְּשֶׁלֹשׁ תְּרוּעוֹת. שְׁעוֹר תְּרוּעָה
כְּשֶׁלֹשׁ יְבָבוֹת. תִּקְעַת בְּרֵאשׁוֹנָה, וּמִשָּׁךְ בְּשֵׁנִיהַ
כְּשֶׁתִּים, אֵין בִּידוֹ אֶלָּא אַחַת. מִי שֶׁבִּרְךָ וְאַחֲרֵי כֵן
נִתְמַנֶּה לוֹ שׁוֹפָר, תּוֹקֵעַ וּמְרִיעַ וְתוֹקֵעַ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים.
כָּשֶׁם שֶׁשְּׁלִיחַ צְבוֹר חֵיב, כֵּן כָּל יַחֲיד וְיַחֲיד חֵיב.
רֵבֵן גְּמַלְיָאל אוֹמֵר, שְׁלִיחַ צְבוֹר מוֹצִיא אֶת הָרַבִּים
יְדֵי חֻבָּתוֹ:

מסכת יומא פרק ח

(א) יוֹם הַכַּפּוֹרִים אָסוּר בְּאֲכִילָה וּבִשְׁתִּיהַ וּבִרְחִיצָה
וּבִסִּיכָה וּבִנְעִילַת הַסַּנְדָּל וּבִתְשׁוּמֵי־הַמָּטָה.
וְהַמֶּלֶךְ וְהַכֹּהֵן יִרְחֲצוּ אֶת פְּנֵיהֶם, וְהַחֵיהַ תִּנְעַל אֶת
הַסַּנְדָּל, דְּבָרֵי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר, וְחֻכָּמִים אוֹסְרִין:

(ב) הָאוֹכֵל כְּכוֹתֶבֶת הַגָּסֶה, כְּמוֹהַ וּכְגִרְעִינְתָהּ,
וְהַשּׁוֹתֶה מֵלֹא לְגִמּוֹ, חֵיב. כָּל הָאֹכְלִין
מִצְטַרְפִּין לְכְּכוֹתֶבֶת. כָּל הַמְשַׁקִּין מִצְטַרְפִּין לְמֵלֹא
לְגִמּוֹ. הָאוֹכֵל וְהַשּׁוֹתֶה, אֵין מִצְטַרְפִּין:

(ג) אֹכֵל וְשׁוֹתֶה בְּהֶעֱלֵם אַחַת, אֵינוֹ חֵיב אֶלָּא חֲטָאת
אַחַת. אֹכֵל וְעָשָׂה מְלָאכָה, חֵיב שְׁתֵּי
חֲטָאוֹת. אֹכֵל אֹכְלִין שְׁאֵינָן רְאוּיִין לְאֲכִילָה, וְשׁוֹתֶה
מְשַׁקִּין שְׁאֵינָן רְאוּיִין לְשְׁתִּיהַ, וְשׁוֹתֶה צִיר אוֹ מְרִיס,
פְּטוּר:

(ד) הַתִּינוּקוֹת, אֵין מַעֲנִין אוֹתָן בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, אֲבָל
מִחֲנֻכִּין אוֹתָם לִפְנֵי שָׁנָה וְלִפְנֵי
שָׁנָתִים, בְּשִׁבְלֵי שִׁיְהִיו רְגִילִין בַּמַּצּוֹת:

(ה) עֲבָרָה שֶׁהִרְיָחָה, מֵאֲכִילִין אוֹתָהּ עַד שֶׁתִּשָּׁיב
נִפְשָׁהּ. חוֹלָה מֵאֲכִילִין אוֹתָהּ עַל פִּי בְּקִיאִין. וְאִם אֵין
שֵׁם בְּקִיאִין, מֵאֲכִילִין אוֹתָהּ עַל פִּי עֲצָמוֹ, עַד שִׁיאֲמַר
דִּי:

(ו) מִי שֶׁאֲחָזוּ בְּלִמּוּס, מֵאֲכִילִין אוֹתָהּ אֲפֹלוּ דְּבָרִים
טִמְאִים, עַד שִׁיאֲוֹרוּ עֵינָיו. מִי שֶׁנִּשְׁכָּח כָּלֵב
שׁוֹטָה, אֵין מֵאֲכִילִין אוֹתָהּ מִחֲצָר כָּבֵד שְׁלוֹ, וְרַבִּי
מַתִּיא בֶן חֲרָשׁ מַתִּיר. וְעוֹד אָמַר רַבִּי מַתִּיא בֶן חֲרָשׁ,
הַחוֹשֵׁשׁ בְּגִירוֹנוֹ, מִטִּילִין לוֹ סֶם בְּתוֹךְ פִּיו בַּשָּׁבֶת,
מִפְּנֵי שֶׁהוּא סֶפֶק נִפְשׁוֹת, וְכָל סֶפֶק נִפְשׁוֹת דּוֹחָה אֶת
הַשָּׁבֶת:

(ז) מִי שֶׁנִּפְלָה עָלָיו מַפְלָת, סֶפֶק הוּא שֵׁם סֶפֶק אֵינוֹ
שֵׁם, סֶפֶק חֵי סֶפֶק מֵת, סֶפֶק נֹכְרֵי סֶפֶק
יִשְׂרָאֵל, מִפְּקָחִין עָלָיו אֶת הַגֵּל. מִצְּאוּהוּ חֵי, מִפְּקָחִין
עָלָיו. וְאִם מֵת, יִנִּיחוּהוּ:

(ח) חֲטָאת וְאֶשֶׁם וְדָאִי מִכַּפְּרִין. מִיתָה וְיוֹם הַכַּפּוּרִים
מִכַּפְּרִין עִם הַתְּשׁוּבָה. הַתְּשׁוּבָה מִכַּפֶּרֶת
עַל עֲבֵרוֹת קְלוֹת עַל עֲשֵׂה וְעַל לֹא תַעֲשֶׂה. וְעַל
הַחֲמוּרוֹת הִיא תוֹלָה עַד שִׁיבֵא יוֹם הַכַּפּוּרִים וְיִכַּפֵּר:

(ט) הָאוֹמֵר, אֲחַטָּא וְאֶשׁוּב, אֲחַטָּא וְאֶשׁוּב, אֵין
מִסְפִּיקִין בִּידוֹ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה. אֲחַטָּא
וְיוֹם הַכַּפּוּרִים מִכַּפֵּר, אֵין יוֹם הַכַּפּוּרִים מִכַּפֵּר.

עֲבֹרוֹת שְׁבִין אָדָם לְמָקוֹם, יוֹם הַכְּפוּרִים מְכַפֵּר.
 עֲבֹרוֹת שְׁבִין אָדָם לַחֲבֵרוֹ, אֵין יוֹם הַכְּפוּרִים מְכַפֵּר,
 עַד שִׁירְצָה אֶת חֲבֵרוֹ. אֶת זֶה דָּרַשׁ רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן
 עֲזַרְיָה, מְכַל חֲטָאֲתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ (ויקרא טז),
 עֲבֹרוֹת שְׁבִין אָדָם לְמָקוֹם, יוֹם הַכְּפוּרִים מְכַפֵּר.
 עֲבֹרוֹת שְׁבִין אָדָם לַחֲבֵרוֹ, אֵין יוֹם הַכְּפוּרִים מְכַפֵּר,
 עַד שִׁירְצָה אֶת חֲבֵרוֹ. אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, אֲשֶׁרִיכֶם
 יִשְׂרָאֵל, לִפְנֵי מִי אַתֶּם מִטְהָרִין, וּמִי מִטְהָר אֶתְכֶם,
 אֲבִיכֶם שְׁבַשְׁמִים, שְׁנֹאֲמַר (יחזקאל לו),
 וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִים טְהוֹרִים וְטִהַרְתֶּם. וְאוֹמֵר (ירמיה
 יז), מְקוֹה יִשְׂרָאֵל יְיָ, מֶה מְקוֹה מִטְהָר אֶת הַטְּמְאִים,
 אֵף הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִטְהָר אֶת יִשְׂרָאֵל:

ברכות פרק א

(א) מֵאֵימָתִי קוֹרִין אֶת שְׁמַע בְּעֶרְבִית. מִשְׁעָה
 שֶׁהַכֹּהֲנִים נִכְנָסִים לֶאֱכֹל בְּתֵרוֹמָתָן,
 עַד סוֹף הָאֲשִׁמוּרָה הָרִאשׁוֹנָה, דְּבַרִּי רַבִּי אֶלְעָזָר.
 וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים, עַד חֲצוֹת. רַבֵּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, עַד
 שִׁיעָלָה עֲמוּד הַשָּׁחַר. מַעֲשֶׂה שָׁבָאוּ בְּנֵי מִבֵּית
 הַמִּשְׁתָּה, אָמְרוּ לוֹ, לֹא קָרִינוּ אֶת שְׁמַע. אָמַר לָהֶם,
 אִם לֹא עָלָה עֲמוּד הַשָּׁחַר, חֵיבִין אַתֶּם לְקָרוֹת. וְלֹא
 זֶה בְּלִבָּד, אֲלֹא כָּל מֶה שֶׁאָמְרוּ חֻכָּמִים עַד חֲצוֹת,
 מִצֻּתָּן עַד שִׁיעָלָה עֲמוּד הַשָּׁחַר. הֶקְטֵר חֲלָבִים
 וְאַבְרִים, מִצֻּתָּן עַד שִׁיעָלָה עֲמוּד הַשָּׁחַר. וְכָל
 הַנֶּאֱכָלִים לַיּוֹם אֶחָד, מִצֻּתָּן עַד שִׁיעָלָה עֲמוּד הַשָּׁחַר.
 אִם כֵּן, לָמָּה אָמְרוּ חֻכָּמִים עַד חֲצוֹת, כִּדִּי לְהִרְחִיק
 אֶת הָאָדָם מִן הָעֲבֵרָה:

(ב) מאימתי קורין את שמע בשחרית. משיכיר בין תכלת ללבן. רבי אליעזר אומר, בין תכלת לכתית. וגומרה עד הגז החמה. רבי יהושע אומר, עד שלש שעות, שכן דרך בני מלכים לעמד בשלש שעות. הקורא מכאן ואילך לא הפסיד, כאדם הקורא בתורה

(ג) בית שמאי אומרים, בערב כל אדם יטו ויקראו, ובבקר יעמדו, שנאמר (דברים ו) ובשכבך ובקומך. ובית הלל אומרים, כל אדם קורא כדרךכו, שנאמר (שם) ובלכתך בדרך. אם כן, למה נאמר ובשכבך ובקומך, בשעה שבני אדם שוכבים, ובשעה שבני אדם עומדים. אמר רבי טרפון, אני הייתי בא בדרך, והטתי לקרות, כדברי בית שמאי, וספנתי בעצמי מפני הלסטים. אמרו לו, כדי היית לחוב בעצמך, שעברת על דברי בית הלל:

(ד) בשחר מברך שתיים לפניו ואחת לאחריה, ובערב שתיים לפניו ושתיים לאחריה. אחת ארכה ואחת קצרה. מקום שאמרו להאריך, אינו רשאי לקצר. לקצר, אינו רשאי להאריך. לחתם, אינו רשאי שלא לחתם. ושלא לחתם, אינו רשאי לחתם:

(ה) מזכירין יציאת מצרים בלילות. אמר רבי אלעזר, בן עזריה, הרי אני כבן שבעים שנה, ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים בלילות, עד שדרשה בן זומא, שנאמר (דברים טז) למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך. ימי חייך,

הַיָּמִים. כָּל יָמֵי חַיֵּיהֶם, הַלֵּילוֹת. וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים, יָמֵי חַיֵּיהֶם, הָעוֹלָם הַזֶּה. כָּל יָמֵי חַיֵּיהֶם, לְהַבִּיאַ לַיָּמוֹת הַמְּשִׁיחַ:

אמא ע"ה

שבת פרק ד

(א) בַּמָּה טוֹמְנִין וּבַמָּה אֵין טוֹמְנִין. אֵין טוֹמְנִין לֹא בַּגֶּפֶת וְלֹא בַּזֶּבֶל, לֹא בַּמֶּלַח וְלֹא בַסִּיד וְלֹא בַחֵל, בֵּין לַחִים בֵּין יְבֵשִׁים. לֹא בַתְּבֹן וְלֹא בַזָּגִים וְלֹא בַמוֹכִים וְלֹא בַעֲשָׂבִים בְּזֶמֶן שֶׁהֵן לַחִים, אֲבָל טוֹמְנִין בָּהֶן כְּשֶׁהֵן יְבֵשִׁין. טוֹמְנִין בַּכֶּסֶת וּבַפְּרוֹת, בַּכֶּנֶפִי יוֹנָה וּבַנְּסֻרָת שֶׁל חֲרָשִׁים וּבַנְּעֻרָת שֶׁל פֶּשֶׁתִּין דָּקָה. רַבִּי יְהוּדָה אוֹסֵר בַּדָּקָה וּמַתִּיר בַּגָּסָה:

(ב) טוֹמְנִין בַּשְּׁלָחִין, וּמַטְלִטְלִין אוֹתָן, בַּגִּזִּי צֶמֶר, וְאֵין מַטְלִטְלִין אוֹתָן. כִּי־צַד הוּא עוֹשֶׂה, נוֹטֵל אֶת הַכֶּסֶי וְהֵן נוֹפְלוֹת. רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה אוֹמֵר, קָפָה, מָטָה עַל צֵדָה וְנוֹטֵל, שָׁמָּה יִטֵּל וְאֵינוֹ יָכֹל לְהַחֲזִיר. וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים, נוֹטֵל וּמַחֲזִיר. לֹא כִסְהוּ מִבְּעוֹד יוֹם, לֹא יִכְסְנוּ מִשְׁתַּחֲשָׁךְ. כִּסְהוּ וְנִתְגַּלָּה, מִתֵּר לְכִסּוֹתוֹ. מִמָּלָא אֶת הַקִּיתוֹן וְנוֹתֵן לְתַחַת הַכֶּר, אוֹ תַּחַת הַכֶּסֶת

ברכות פרק ד

(ד) תְּפִלַּת הַשַּׁחַר, עַד חֲצוֹת. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, עַד אַרְבַּע שָׁעוֹת. תְּפִלַּת הַמִּנְחָה עַד הָעֶרֶב. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, עַד פֶּלַג הַמִּנְחָה. תְּפִלַּת הָעֶרֶב אֵין

לָה קָבַע. וְשֵׁל מוֹסְפִין כָּל הַיּוֹם. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר,
עַד שְׁבַע שָׁעוֹת:

(ב) רַבִּי נְחוֹנְיָא בֶּן הֶקְנָה הָיָה מִתְפַּלֵּל בְּכַנִּיסָתוֹ לְבֵית
הַמִּדְרָשׁ וּבִיצִיאָתוֹ תַּפְלָה קְצָרָה. אָמְרוּ לוֹ,
מָה מְקוֹם לְתַפְלָה זֶה. אָמַר לָהֶם, בְּכַנִּיסָתִי אָנִי
מִתְפַּלֵּל שֶׁלֹּא תֵאָרַע תַּקְלָה עַל יָדִי, וּבִיצִיאָתִי אָנִי
נוֹתֵן הוֹדָיָה עַל חֻלְקִי:

(ג) רַבִּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, בְּכָל יוֹם מִתְפַּלֵּל אָדָם שְׁמֹנֶה
עָשָׂרָה. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר, מֵעֵין שְׁמֹנֶה
עָשָׂרָה. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, אִם שְׁגוּרָה תַּפְלֹתוֹ בְּפִיו,
יִתְפַּלֵּל שְׁמֹנֶה עָשָׂרָה. וְאִם לֹא, מֵעֵין שְׁמֹנֶה עָשָׂרָה:
(ד) רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, הָעוֹשֶׂה תַּפְלֹתוֹ קָבַע, אֵין
תַּפְלֹתוֹ תַּחֲנוּנִים. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר, הַמְהִלָּךְ
בְּמָקוֹם סִכְנָה, מִתְפַּלֵּל תַּפְלָה קְצָרָה. אוֹמֵר, הוֹשֻׁעַ
הַשֵּׁם אֶת עַמּוֹךְ אֶת שְׂאֲרֵית יִשְׂרָאֵל, בְּכָל פְּרִשְׁת
הָעָבוּר יִהְיוּ צָרְכֵיהֶם לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה ה' שׁוֹמֵעַ
תַּפְלָה:

(ה) הָיָה רוֹכֵב עַל הַחֲמוֹר, יֵרֵד. וְאִם אֵינוֹ יָכוֹל לֵירֵד,
יַחְזִיר אֶת פָּנָיו, וְאִם אֵינוֹ יָכוֹל לְהַחְזִיר אֶת
פָּנָיו, יִכּוֹן אֶת לְבוֹ כְּנָגֵד בֵּית קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים:

(ו) הָיָה יוֹשֵׁב בְּסַפִּינָה אוֹ בְּקֶרֶן אוֹ בְּאַסְדָּה, יִכּוֹן אֶת
לְבוֹ כְּנָגֵד בֵּית קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים:

(ז) רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן עֲזַרְיָה אוֹמֵר, אֵין תַּפְלַת הַמוֹסְפִין
אֶלָּא בְּחֶבֶר עִיר. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, בְּחֶבֶר
עִיר וְשֵׁל בְּחֶבֶר עִיר. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר מִשְׁמוֹ, כָּל
מְקוֹם שֶׁיֵּשׁ חֶבֶר עִיר, הֵיחִיד פְּטוּר מִתַּפְלַת הַמוֹסְפִין

ערכין פרק ג

(א) יש בערכין להקל ולהחמיר, בשדה אחזה להקל ולהחמיר, בשור המועד שהמית את העבד להקל ולהחמיר, באונס ובמפתה ובמוציא שם רע להקל ולהחמיר. יש בערכין להקל ולהחמיר. כיצד. אחד שהעריך את הנאה שבישראל ואת הפעור שבישראל, נותן חמשים סלע. ואם אמר הרי דמיו עלי, נותן את שויו:

(ב) בשדה אחזה להקל ולהחמיר. כיצד. אחד המקדיש בחולת המחוז ואחד המקדיש בפרדסות סבסטי, נותן בזרע חמר שערים חמשים שקל כסף. ובשדה מקנה, נותן את שויו. רבי אליעזר אומר, אחד שדה אחזה ואחד שדה מקנה. מה בין שדה אחזה לשדה מקנה. אלא שבשדה אחזה נותן חמש, ובשדה מקנה אינו נותן חמש:

(ג) בשור המועד שהמית את העבד להקל ולהחמיר. כיצד. אחד שהמית את הנאה שבעבדים ואת הפעור שבעבדים, נותן שלשים סלע. המית בן חורין, נותן את שויו. חבל בזה ובזה, משלם נזק שָלֵם:

(ד) באונס ובמפתה להקל ולהחמיר. כיצד. אחד שאנס ופתה את הגדולה שבכהנה ואת הקטנה שבישראל, נותן חמשים סלע. והבשת והפגם, הכל לפי המביש והמתביש:

(ה) במוציא שם רע להקל ולהחמיר. כיצד. אחד שהוציא שם רע על הגדולה שבכנהנה ועל הקטנה שבישראל, נותן מאה סלע. נמצא האומר בפיו יתר מן העושה מעשה. שכן מצינו, שלא נחתם גזר דין על אבותינו במדבר אלא על לשון הרע, שנאמר (במדבר יד), וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי:

ברכות פרק ב

(א) היה קורא בתורה, והגיע זמן המקרא, אם כון לבו, יצא. ואם לאו, לא יצא. בפרקים שואל מפני הכבוד ומשיב, ובאמצע שואל מפני היראה ומשיב, דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר, באמצע שואל מפני היראה, ומשיב מפני הכבוד, בפרקים שואל מפני הכבוד, ומשיב שלום לכל אדם:

(ב) אלו הן בין הפרקים, בין ברכה ראשונה לשניה, בין שניה לשמע, ובין שמע לוהיה אם שמע, בין והיה אם שמע לויאמר, בין ויאמר לאמת ויציב. רבי יהודה אומר, בין ויאמר לאמת ויציב לא יפסיק. אמר רבי יהושע בן קרחה, למה קדמה שמע לוהיה אם שמע, אלא כדי שיקבל עליו על מלכות שמים תחלה, ואחר כך יקבל עליו על מצות. והיה אם שמע לויאמר, שוהיה אם שמע נוהג ביום ובלילה, ויאמר אינו נוהג אלא ביום:

(ג) הקורא את שמע ולא השמיע לאזנו, יצא. רבי יוסי אומר, לא יצא. קרא ולא דקדק באותיותיה, רבי יוסי אומר יצא, רבי יהודה אומר לא יצא. הקורא למפרע, לא יצא. קרא וטעה, יחזור למקום שטעה:

(ד) האמנין קורין בראש האילן או בראש הנדבך, מה שאינן רשאים לעשות כן בתפלה:

(ה) חתן פטור מקריאת שמע בלילה הראשון עד מוצאי שבת, אם לא עשה מעשה. מעשה ברבן גמליאל שקרא בלילה הראשון שנשא. אמרו לו תלמידיו, לא למדתנו, רבנו, שחתן פטור מקריאת שמע בלילה הראשון. אמר להם, איני שומע לכם לבטל ממני מלכות שמים אפלו שעה אחת:

(ו) רחץ לילה הראשון שמתה אשתו. אמרו לו תלמידיו, לא למדתנו, רבנו, שאבל אסור לרחץ. אמר להם, איני כשאר כל אדם, אסטניס אני:

(ז) וכשמת טבי עבדו, קבל עליו תנחומין. אמרו לו תלמידיו, לא למדתנו, רבנו, שאין מקבלין תנחומין על העבדים. אמר להם, אין טבי עבדי כשאר כל העבדים, כשר היה:

(ח) חתן אם רצה לקרות קריאת שמע לילה הראשון, קורא. רבן שמעון בן גמליאל אומר, לא כל הרוצה לטל את השם יטל:

משניות באותיות נשמה

נָפַל לְתוֹכוֹ יֵין אוֹ מַחַל וְשָׁנוּ מִקְצַת מְרָאיו, אִם אֵין
 בּוֹ מְרָאָה מִים אַרְבָּעִים סָאָה, הָרִי זֶה לֹא יִטְבֹּל
 בּוֹ:

שְׁלֹשָׁה לִגִּין מִים, וְנָפַל לְתוֹכָן קֶרְטוֹב יֵין, וְהָרִי
 מְרָאִיהֶן כְּמְרָאָה הַיֵּין, וְנָפְלוּ לְמִקְוֵה, לֹא
 פְּסָלוּהוּ. שְׁלֹשָׁה לִגִּין מִים חֹסֵר קֶרְטוֹב, וְנָפַל לְתוֹכָן
 קֶרְטוֹב חֶלֶב, וְהָרִי מְרָאִיהֶן כְּמְרָאָה הַמִּים, וְנָפְלוּ
 לְמִקְוֵה, לֹא פְּסָלוּהוּ. רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי אוֹמֵר, הַכֹּל
 הוֹלֵךְ אַחֲרֵי הַמְרָאָה:

מִקְוֵה שֵׁישׁ בּוֹ אַרְבָּעִים סָאָה מְכֻנּוֹת, יֵרְדוּ שְׁנַיִם
 וְיִטְבְּלוּ זֶה אַחֲרֵי זֶה, הָרִאשׁוֹן טָהוֹר, וְהַשֵּׁנִי
 טָמֵא. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אִם הָיוּ רִגְלָיו שֶׁל רִאשׁוֹן
 נוגְעוֹת בַּמִּים, אָף הַשֵּׁנִי טָהוֹר. הַטְּבִיל בּוֹ אֶת הַסְּגוּס
 וְהַעֲלֵהוּ, מִקְצָתוֹ נוגֵעַ בַּמִּים, טָהוֹר. הִכָּר וְהִכָּסֵת שֶׁל
 עוֹר, כִּיּוֹן שֶׁהִגְבִּיָּה שִׁפְתוֹתֵיהֶם מִן הַמִּים, הַמִּים
 שֶׁבְּתוֹכָן שְׁאוּבִין. כִּיצַד יַעֲשֶׂה, מְטַבִּילֵן וּמַעֲלֶה אוֹתָם
 דֶּרֶךְ שׁוֹלִיָּהִם:

הַטְּבִיל בּוֹ אֶת הַמָּטָה, אָף עַל פִּי שְׁרָגְלֶיהָ שׁוֹקְעוֹת
 בְּטֵיט הָעֶבֶה, טָהוֹרָה, מִפְּנֵי שֶׁהַמִּים מְקַדְּמִין.
 מִקְוֵה שְׁמִימֵי מְרָדְדִין, כּוֹבֵשׁ אֶפְלוֹ חֲבִילֵי יַעֲצִים,
 אֶפְלוֹ חֲבִילֵי קָנִים, כְּדִי שִׁיתְּפָחוּ הַמִּים, וַיּוֹרֵד וְטוֹבֵל.
 מַחֲטָה שֶׁהִיא נְתוּנָה עַל מַעֲלוֹת הַמַּעֲרָה, הִיא מוֹלִידָה

וּמֵבִיא בַּמֵּיִם, כִּיּוֹן שֶׁעָבַר עָלֶיהָ הַגֶּל, טְהוֹרָה;
מִשְׁנִיּוֹת מִקְוֹאוֹת פֶּרֶק ח'
אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל טְהוֹרָה, וּמִקְוֹאוֹתֶיהָ טְהוֹרִים.

תפילה על הנפטר אחר הלימוד

אָנָּה יי מֶלֶא רַחֲמִים, אֲשֶׁר בִּידְךָ נִפְשׁ כָּל חַי וְרוּחַ
כָּל בֶּשֶׂר אִישׁ, יֵהיוּ נָא לְרָצוֹן לִפְנֵיךָ תוֹרַתְנוּ
וּתְפִלָּתְנוּ (ליחיד תוֹרָתִי וּתְפִלָּתִי) בַּעֲבוּר נִשְׁמַת (פב"פ)
וּגְמוּל נָא עִמָּה בַּחֲסִדְךָ הַגָּדוֹל לִפְתּוּחַ לֵה שְׁעָרֵי
רַחֲמִים וְחֶסֶד וְשְׁעָרֵי גֶן עֵדֶן וּתְקַבֵּל אוֹתָהּ בְּאַהֲבָה
וּבְחֶבֶד וּשְׁלַח לָהּ מִלְּאֲכִיךָ הַקְּדוֹשִׁים וְהַטְהוֹרִים
לְהוֹלִיכָהּ וּלְהוֹשִׁיבָהּ תַּחַת עֵץ הַחַיִּים אֲצֵל נִשְׁמוֹת
הַצַּדִּיקִים וְהַצַּדִּיקָנוֹת חֲסִידִים וְחֲסִידוֹת לְהַנּוֹת מִזֵּיו
שְׂכִינָתְךָ לְהַשְׁבִּיעָה מְטוֹבְךָ הַצָּפוֹן לַצַּדִּיקִים, וְהַגּוֹף
יָנוּחַ בְּקֶבֶר בְּמִנוּחָה נְכוֹנָה בַּחֲדוּהָ וּבְשִׁמְחָה וּשְׁלוֹם
כְּדָכְתִּיב יְבֵא שְׁלוֹם יָנוּחוֹ עַל מִשְׁכַּבְתָּם הוֹלֵךְ נְכוּחוֹ,
וּכְתִיב יַעֲלוּ חֲסִידִים בְּכְבוֹד יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכַּבְתָּם,
וּכְתִיב אִם תִּשְׁכַּב לֹא תִפָּחַד וּשְׁכַבְתָּ וְעָרְבָה שְׁנָתְךָ.

אבא זצ"ל

וּתְשַׁמּוֹר אוֹתוֹ מִחֲבוּט הַקֶּבֶר וּמִרְמָה וּתוֹלַעָה, וּתְסַלַח
וּתְמַחֹל לוֹ עַל כָּל פְּשָׁעָיו, כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק
בָּאֶרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחָטָא, וּזְכוֹר לוֹ זְכוּתוֹ
וְצַדִּיקוּתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה, וּתְשַׁפִּיעַ לוֹ מִנְשַׁמְתּוֹ לְדַשֵּׁן
עֲצָמוֹתָיו בְּקֶבֶר מֵרֵב טוֹב הַצָּפוֹן לַצַּדִּיקִים, דְּכָתִיב
מָה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִירְאֶיךָ, וּכְתִיב שְׁמַר כָּל

עֲצֻמוֹתַי אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבְּרָה, וַיִּשְׁכֹּן בְּטַח בְּדָד
וַשֹּׁאֲנָן מִפֶּחַד רָעָה, וְאֵל יִרְאֶה פָנַי גִּיהֶנֶם, וְנִשְׁמָתוֹ
תִּהְיֶה צְרוּרָה בְּצִרוֹר הַחַיִּים, וּלְהַחְיֹתוֹ בְּתַחֲתֵי הַמֵּתִים
עִם כָּל מֵתֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים, אָמֵן:

אמא ע"ה

וּתְשָׁמֹר אוֹתָהּ מִחֲבוּט הַקֶּבֶר וּמִרְמָה וְתוֹלְעָה,
וְתִסְלַח וְתִמְחֹל לָהּ עַל כָּל פְּשָׁעֶיהָ, כִּי אָדָם
אֵין צָדִיק בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יַחֲטֹא, וְזִכּוֹר
לוֹ זְכוּתֶיהָ וְצַדִּיקוּתֶיהָ אֲשֶׁר עָשְׂתָה, וְתִשְׁפִּיעַ לָהּ
מִנְשָׁמָתָהּ לְדַשֵּׁן עֲצֻמוֹתֶיהָ בְּקֶבֶר מְרֵב טוֹב הַצִּפּוֹן
לְצַדִּיקִים, דְּכָתִיב מָה רַב טוֹבָךְ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִירֵאָיִךְ,
וְכָתִיב שִׁמְרֵ כָּל עֲצֻמוֹתַי אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבְּרָה,
וְתִשְׁכֹּן בְּטַח בְּדָד וַשֹּׁאֲנָן מִפֶּחַד רָעָה, וְאֵל תִּרְאֶה פָנַי
גִּיהֶנֶם, וְנִשְׁמָתָהּ תִּהְיֶה צְרוּרָה בְּצִרוֹר הַחַיִּים,
וּלְהַחְיֹתָהּ בְּתַחֲתֵי הַמֵּתִים עִם כָּל מֵתֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּרַחֲמִים, אָמֵן: